

Modrost v pogovorih domačih in tujih.

Med.

Če ljubiš med, ne pobijaj čebel!
Kdor se čebel boji, medu ne dobi.
Ne daleč od žela ima med čebela.
Če je pik grenak, je pa med sladak.
Kdor hoče imeti med in trgati rože,
ne sme biti preobčutljive kože.

Brez potu ni medu.

Boljši žlica medu ko brenta govan.
(Istr.)

Več muh polovi medu žlica ko kisa
keblica.

Med je muhe smrt.

Z medom loviš mušice in medvede.

Le med oskrbi, muhe že pridejo.

Če le med imaš, žlico že pribrnjaš.

Kjer je med, se zbirajo ose.

Ni medu brez grenkobe.

Med mlad, a vino staro.

Težko je med, kdor ga jesti mora.

Med uživaj z žličko, ne z žlico.

Sam med želodec pokvari.

Tudi medu se naveliča, komur je
vsakdanja piča.

Kdor se z medom maže, ga muhe
sneđó.

Kdor med spravlja, si prste liže.

Posoda za med je redko sama.

Med, sladkor in rozine so veselje
mladine.

Tuji med je bolj sladak.

Med na jeziku (obljubljen) ne po-
sladká ust.

Prepovedani med je grenak.

Kupljeni med ni prav sladak.

Kdor ima medu preveč, z njim kola
maže.

Kjer imajo dosti medu, ga včasih po
steni mažejo.

Če leto ne dá medu, pa dá voska.

Na jeziku med, a v srcu led.

Zunaj med, znotraj žolč.

Reki:

Med imeti na jeziku.

Govori, kakor bi med mazal.

Medeno govoriti.

Za med rad imeti (vzeti).



Slovstvo.

Domači vrt. Praktičen navod, kako ga uredimo, obdelujemo in krasimo. Priredil M. Humek, višji sadjarski nadzornik v Ljubljani. Pojasnjeno z 69 podobami in dvema barvnima slikama. Broš. 48 Din, vez. 60 Din. Slovenski gospodarski krogi so sprejeli to knjigo s posebnim veseljem, ker je knjiga res strokovnjaško sestavljena in izpolni zevajočo vrzel v naši gospodarski literaturi. Njen pisatelj je priznan praktik, edini med Slovenci. Naj ne manjka te knjige-vodnice v nobeni slovenski hiši, ki ima kaj zanimanja za plodono gospodarstvo! Dobiva se v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani in po vseh knjigar- nah.



Drobiz.

Nekdaj in sedaj. Angleški kralj I. 1233. ni spal na postelji, temveč na slamnici; postelje takrat še niso poznali. Za časa kraljice Elizabete (1558—1603) je ležala najmanj desetina Angležev še na lesenih klopek; namesto blazine pod glavo so imeli lesene podstavke, kakor še sedaj Japonci. Spalnico angleške kraljice so nastlali vsak dan s svežim ličjem, preprog po tleh še niso imeli. Henrik VI. je pil pri zajtrku še vino; kave, čaja in čokolade še nihče ni poznal. Sladkor so kupovali v lekarnah kot zdravilo.

Zelena žaba — vremenski prerok. Mnogokje, zlasti med kmetskim ljudstvom, je zelena žaba na glasu kot dober vremenski prerok. Ponekod denejo zeleno žabo v steklenico, v katero pa vtaknejo leseno lestvico. Pravijo, da ostane vreme lepo, ako ostane žaba na dnu steklenice; ako pa pleza po lestvi navzgor, začne kmalu deževati, tako da se žaba lahko primerja z barometrom. Neki francoski profesor se je delj časa bavil s tem, je li ta ljudska domneva odgovarja resnici ali ne, in je prišel do zaključka, da je zelena žaba v srednji in severni Evropi zelo slab vremenski prerok; toda v deželah, skozi katere teče Donava in njeni pritoki, je pa naravnost izboren vremenski prerok, vsled česar se ni čuditi, da ima naše ljudstvo, ki je